

نشریه فرهنگی-اجتماعی مبین

بسیج دانشجویی دانشکده دندانپزشکی

شماره ۴۰ | ویژه نامه کرونا

خرداد ۹۹

«مبانی اندو» روی مبل!

دندان طلایی و دندان پوسیده

کنکور کرونا

سخن سر دبیر

این بار نان خانگی پخته و آن را در غذای خودمان پز تیلیت میکنیم. کرونا گویی خواسته یا ناخواسته صاحب خیلی چیز ها شده ایی. حتی به نشریه ی مبین هم سرایت کردی و این شماره از نشریه مان را به تو اختصاص دادیم تا آن را به دوستانمان که از شر تو به حصار خانه هایشان پناه برده اند تقدیم کنیم.

همراه عزیز مبین نمی دانم تا چه میزان از دل نوشته های دوستان خود احساس رضایت میکنید، اما مشتاق آنیم که دلمان همراه و همسایه دلتان باشد، و پذیرای ما در چهلمین نشر از مبین دانشجویی باشید. یا علی.

گویا تو آمدی که کمکی برای ما باشی. آری کمکی برای ما. خانه نشینمان کنی تا خرجمان را بکاهی. استعداد های کشف نشده ما نیز، همگی زیر سایه ی لطف تو شکوفا شد. با تخفیف ساعات دانشجویی مان خستگی مان مدتی به در شد. حتی سخت گیری هایت هم همچون معلمی دلسوز، آموزنده و همراه زندگیمان شد.

با سیلی ای که به گوشمان نواخته ای یاد عزیزانمان را زنده تر کردی؛ همان هایی که زیر یک سقف مشترک هم نفسشان بودیم اما با مشغله های ناتمام روزمره مان جملگی از آنها غافل شدیم. دیگر حتی از رستوران گردی های بعد کلاس های درس هم خبری نیست، به لطف شما سالم تر هم شده ایم!

مبین قصه ای است که با همه فراز و نشیب هایش به قلم هم دانشکده ای های عزیزمان با همت و اشتیاقی چند، با نگارگری دغدغه های حاکی بر این مدت، خواستار همدلی و اطلاع رسانی به شما هم دانشگاهی های گرمی ست. این مجله را میخوانید و ورق میزنید در حالی که روزهای کروناپی خود را سپری میکنید؛ کروناپی که از آغاز ترم همراه مان بوده است، نوروز دلتنگی را برایمان به ارمغان آورده و ماه مهمانی حضرت حق را در کنار آن سپری نموده ایم. هنوز نمیدانیم که تا کی میزبان این مهمان ناخوانده و ناخواسته مان هستیم اما کروناپی عزیز آنقدر ها هم که فکر میکنم نباید به بدگویی تو پرداخت چرا که تا زمانی که گریبان گیر ما و عزیزانمان نشده ای کم لطفی ست تا محبت های بسیاری را به باد فراموشی بسپاریم.

فهرست

زیبایی های کرونا در ایران

«مبانی اندو» روی مبل!

دندان طلایی و دندان پوسیده

کرونا ی سیاسی

کرونا و جهاد در عرصه ی پزشکی

مصاحبه با یکی از جهادگران کادر درمانی برای مقابله با بیماری کرونا

باید بدانیم ۲

کنکور کرونا

نشریه فرهنگی-اجتماعی-سیاسی مبین

سال یازدهم | شماره ۴۰ | ویژه نامه

کرونا | خرداد ۹۹

صاحب امتیاز: بسیج دانشجویی دانشگاه

علوم پزشکی شهید بهشتی (ره)

مدیر مسئول: حمید رضا شوش پاشا

سر دبیر: بشری علی مرادی

طراح و صفحه آرا: علی عمرانی

نویسندگان این شماره: سیدسینا آذریون،

صبا اولیائی، علی عمرانی، جواد قدیری،

فاطمه لطفی، سید محمد معین میر ابراهیمی

مصاحبه گر: بشری علی مرادی

زیبایی های کرونا در ایران

کند او را به دلخوشی های بالاتر از دلخوشی های زمینی فرامیخواند.

چرا که میشود تخصص خاصی هم نداشت اما دلی داشت به وسعت دریا تا مددی شود به زنده کردن لبخندی.

همچون مردمانی که نه تنها به سمت فروشگاه ها و اقلام ها هجوم نیاوردند و آنها را خالی نکردند، بلکه پشت هموطنانشان برای برآورده کردن نیازهای یکدیگر برآمده و به خوبی فعل (همدل بودن) را صرف کرده اند.

یا صاحبان املاک و خانه هایی که اجاره هایشان را بخشیدند، پیش از آنکه شرم درخواست مستاجر هایشان را به تماشا بنشینند

مردمانی که مواد ضد عفونی و ماسک هایشان را رایگان در اختیار مردم گذاشتند، ارگانهایی که پا به پای کادر درمان هستند و شبانه خیابان ها را نظافت و ضد عفونی می کنند، همدلانی که ماسک خانگی تولید کرده تا با کمترین امکانات در دستشان، به واسطه ی ذوق و هنری که دارند مددی شوند برای مناطق محروم مان.

نمیشود همه را در چند خطی ذکر نمود چرا که بی شک همت بسیاری از اولیای خداوند از نظر خلق پنهان ولی به دیده ی آگاه او هویداست.

و همین برایشان دلگرم کننده است چرا که او خداییست که تلاش محسنینش را ضایع نمیکند

آری، اگر ایمان به خدا در دلی زنده شود این طور پا به عرصه ظهور می گذارد که نظیرش را در کمتر کشوری می توان دید.

درود بر شرف بزرگ مردان و بانوان دل پاک این خاک و بوم.

این روزها روحیه ی جهادی را یادآور میشویم که بارها و بارها پیش از این به واسطه ی سیل عظیمی از بزرگ مردان و بزرگ زنان ایرانی به ورطه ظهور گذاشته شده بود، اما این بار بازیکنان این جهاد، کادر درمان و بلاخص پزشکان و پرستارانی بودند که جان و علم خود را بی هیچ منتهی در طبق اخلاص گذاشتند و قدرتمندانه به میدان مبارزه آمدند؛ شاید این روزها از خانواده ی این بزرگواران کمتر سخنی به میان بیاید.

خانواده های عزیزی که در کنار همه ی هم و غم و دلتنگی هایشان از پشت صحنه ی مبارزه، مشوق عزیزانشان هستند تا دستی باشند از دست های بزرگ خداوند.

گویی این مبارزان سفید پوش اولیای خدایند که در زمین او پراکنده شده اند تا دستگیری کنند به توفیق ایمان و علمشان.

مگر میشود نادیده گرفت پرستاری را که پدر نوزادی ۴۵ روزه است و حتی نتوانسته در این مدت لحظه ای هم که شده ذره ی از وجودش را از نزدیک دیده او را چند ثانیه ایی در آغوشش بگیرد.

یا زوج سفید پوشی که برای خدمت رسانی و اهدای تمام وقتشان به دردمندان این مبارزه تاریخ پیوندشان را به تعویق انداخته اند.

آری محبت ذات اقدس او در هر دلی خانه

در این دوسه ماهی که سر و کله این ویروس منحوس در جهان پیدا شده بارها با خودم فکر کرده ام که چطور یک ویروس به این کوچکی می تواند کل جهان را بازپچه دست خودش قرار دهد.

به راستی کرونا بازتاب کدام رفتار انسان بود که دامنگیر جهان شد؟

و ناگاه یاد حرف آن کودک سوری، تلنگری میشود، که گرسنه و درمانده از آوارگی جنگ در لحظات آخر عمرش گفت: ((مَنْ همه چیز را به خدا خواهم گفت)) و جهانیان همچنان سکوت کردند...

به خود که می آیم می بینم که چقدر این روزها عاجز و ناتوان هستیم و خدای ما چقدر تواناست.

قطعا این ویروس ماموری از جانب اوست تا مدتی چیزهای را به ما بفهماند، درس هایی بدهد و به زودی مأموریتش را انجام دهد و بار سفر را ببندد.

شکرگزاری نعمت هایی که بی حد و اندازه در اختیار مان بودند ولی قدرشان را نمی دانستیم آنقدر که غرق در نعمت خداوندی بودیم، که دیگر آنها را به حسابمان نمی آوردیم.

نعمت در آغوش گرفتن عزیزانمان را میگویم، یا نعمت زیارت اماکن متبرکه از نزدیک و لحظه ای مناجات با خدا در گوشه ای از خانه ی اولیایش، نعمت داشتن خانواده؛ که شاید پیش از این از یاد برده بودیم که اصلا خانواده ای هم داریم و زمانی را هم باید برای هم صحبتی با آنها صرف می کردیم و....

و حتی درس هایی که به واسطه ی حضور این مهمان چالش برانگیز به ما آموخته شد تا یادآور انسان های پاک سرشت دور و اطرافمان باشد.

کافیست کمی نگاه مان را به اطرافمان دقیق تر کنیم.

فاطمه لطفی

«مبانی اندو» روی مبل!

روز نمیدانم چندم قرنطینه است. صدای ما را از گوشه اتاق میشنوید. اینجا همه چی روبه راه است به جز هیچ چی!

من صدای دانشجو ام یا دانشجو صدای من است؟ نمیدانم!

یک عدد بیسکوئیت برداشته و گاز بزید (البته بعد از افطار...) ادامه میدهیم!

با خیال راحت حذف ترم کنید و مباحث مهم این ترم را بعد از بازگشت به دانشکده دوباره بردارید و دو ترم بعد، از کمبود یونیت در بخش ها و روی هم ریختن یک لشکر دانشجو (مخلوطی از حذف ترم کرده ها و سورواپور ها) در هر بخش، نهایت لذت را ببرید!

از همه اینها گذشته، آیا دلشوره پاس کردن عمومی هارا دارید؟ وارد سایت نهاد شوید، روی دوره های مجازی کلیک کرده و پاسخ سوالات را از روی اسکرینشات های رنگ کلاس وارد کنید و بعد از بازگشت شکوهمندانه به دانشگاه و تحویل گواهی به اساتید، با یک برگه ملقب به «امتحان حضوری» سورپرایز شوید!

در نهایت اگر پیشنهادی برای بهبود وضعیت آموزش مجازی داشتید، میتوانید آن را روی یک برگه نوشته، سپس مچاله یا لوله کرده (موشک هم میتوانید درست کنید) و در سطل زباله بیاندازید!

با تشکر!

صبا اولیائی

از آن جا که قهرمانان واقعی این روزهای سرزمینمان، نیروهای زحمتکش و سفیدپوش کادر درمانی هستند؛

دندان طلایی این شماره از نشریه مبین تعلق میگیرد به:

آن دسته از دندانپزشکان و دانشجویان دندانپزشکی که در معضل این روزهای کرونایی، در خط مقدم مبارزه با کرونا، دوشادوش سایر کادر درمانی در حال خدمت رسانی هستند و یا از پشت سنگرهایشان، جهادگران این مبارزه را از حمایت های مادی و معنوی خود بهره مند میسازند.

و دندان پوسیده این شماره از نشریه مبین تعلق میگیرد به:

آن دسته از دندانپزشکانی که با علم به این موضوع، که مراکز دندانپزشکی از پرخطرترین مکان ها برای شیوع ویروس است همچنان بی توجه به تاکید های پیایی وزارت بهداشت، مبنی بر انجام معالجات کیس های اورژانسی، باز هم بر ویزیت بیماران غیر ضروری و درمان های انتخابی اصرار ورزیده و خواسته یا ناخواسته شرایط را برای افزایش شیوع این ویروس، فراهم ساختند.

بی شک نگاه حسابگر این دوستان ناشی از اهمیت و دلسوزی بالاییست که برای جان بیماران خود قائل بوده و نشانگر غایت دغدغه مندی آن ها نسبت به سلامت مردم کشورمان است.

از روتینی وضعیت رنج میبرید؟ در یکی دوتا از کانال های اخبار و اطلاعات درباره زمان بازگشایی دانشگاه ها عضو شده و با رنگارنگی خبر هایی که هر روز به دستتان میرسد، خود را مشغول کنید! پیشنهاد حذف ترم داده اند؟ چقدر عالی!

کرونای سیاسی

سیاست عرصه‌ی محدود و مضیقی نیست که به خود اجازه‌ی دخالت ندهد و پای خود را در هر جایی که می‌خواهد، نگذارد. سیاست، هم مشکل می‌آفریند و هم می‌تواند مشکلاتی را بر طرف کند؛ هم به اوج می‌رساند و هم به پستی می‌کشاند.

در این ایام کرونایی به خوبی آشکار شد که سیاست، دست از ویروس هم بر نمی‌دارد و آن را هم با عینک خود، سیاسی می‌بیند. و در این بین رسانه‌های وابسته به این سیاست‌ها به خوبی به میدان آمدند و همانند پیش، میدان داری کردند.

میدان داری که با چاشنی دروغ و شایعه پراکنی، کام مخاطبین را تلخ و حامیان‌شان را خرسند کرده است.

بد نیست به برخی تیترهای این رسانه‌ها در مورد ویروس کرونا در ایران اشاره کنیم و بدون توضیح، این عناوین را با مشاهده‌های میدانی خود بسنجیم. امید آنکه تأمل کنیم البته از بیان برخی از تیترها و عناوین معذور هستیم:

-- همه بیمارستان‌های ایران از وسائل و امکانات مبارزه با ویروس کرونا محروم هستند.

-- مسئولان گفتند که پروازها به چین را متوقف می‌کنند ولی مقامات گفتند چنین نکنید، زیان دارد.

-- بیمارستان‌ها پر است و بیماران غیر کرونایی را راه نمی‌دهند و آقازاده‌های مبتلا، بیمارستان خانگی را انداخته اند.

-- رژیم وسائل ایمنی در اختیار بیمارستان‌ها نمی‌گذارد و پزشکان و پرستاران نیز مبتلا می‌شوند و جان می‌دهند.

-- رژیم ایران که برای جلوگیری از شیوع ویروس کرونا اقدام جدی نکرده، ولی به دولت چین پیشنهاد یاری داد.

-- ویروس کرونا همچنان به سرعت در نقاط مختلف ایران شیوع می‌یابد و حکومت قادر به رسیدگی به آن نیست.

*** حال به برخی عناوین و تیترهای مربوط به این ویروس مربوط اسرائیل توجه کنید:

++ اسرائیل خود را برای مقابله با شیوع ویروس خطرناک کرونا آماده ساخته است.

++ کاردار سفارت چین در اسرائیل: در جنگ جهانی به یهودیان پناه دادیم، ما را تنها نگذارید!

++ وزیر علوم اسرائیل: دانشمندان ما واکسن کرونا را در ظرف سه ماه آینده در اختیار جهانیان قرار خواهند داد.

++ اسرائیل برای مصونیت از ویروس کرونا تلاش می‌کند؛ ممنوعیت سفر به چین، خرید ماسک و قطع رزمایش با ارتش‌های بیگانه و ...

جواد قدیری

اندکی تأمل ...

کرونا و جهاد در عرصه پزشکی

ندارد، جهاد در عرصه پزشکی برای رفع نیاز آزمایشگاه‌ها و بیمارستان‌ها به تجهیزات و ابزار مبارزه با این بیماری اهمیت ویژه‌تری پیدامی‌کند.

جایی که متخصصان ایرانی با تولید کیت‌های تشخیص کرونا به صورت بومی شده یکی از اساسی‌ترین ابزارها را برای مبارزه با این ویروس در اختیار مدافعان سلامت قرار دادند.

به گفته سورنا ستاری معاون علمی و فناوری ریاست جمهوری، در حال حاضر دوشرکت دانش بنیان ظرفیت تولید ۱۰۰ هزار کیت در هفته را دارند.

همچنین به گفته یکی از مدیران توسعه شرکت دانش بنیان پیشرو در حوزه سلامت، زمان انجام تست ۲ ساعت است و با عرضه و تداوم محصولات بومی و متناسب با امکانات آزمایشگاه‌های صلاحیت‌دار تحت پوشش وزارت بهداشت در زمان ارائه نتایج بهبود حاصل خواهد شد. با این اقدام دانش بنیان‌ها نیاز کشور به کیت تشخیص کرونا رفع شد. به گونه‌ای که پس از رفع نیاز کشور می‌توانیم صادرکننده محصول باشیم. درخواست‌ها از کشورهایی برای خرید این محصول وجود دارد. محققانی از فناوری زیست داده ورزی، بیولوژی مولکولی و ویروس‌شناسی در طراحی این کیت‌ها مشارکت داشتند.

۲) دستگاه تنفس مصنوعی

اتفاق مهم دیگری که توسط شرکت‌های دانش بنیان رخ داده است این است که دوشرکت به تولید ونتیلاتور ورود کرده‌اند و توانسته‌اند آنها را تولید کنند و نیاز بیمارستان‌ها را برطرف سازند. این دستگاه می‌تواند یک تخت معمولی را به یک تخت آی‌سی‌یو تبدیل کنند.

ونتیلاتور (Ventilator) یا دستگاه تنفس مصنوعی، دستگاهی است که با توجه به شرایط بیمار به عمل تنفس کمک می‌کند و یا برای بیمارانی که قادر به تنفس نیستند، تنفس را بصورت کامل انجام می‌دهد. از ونتیلاتورها به صورت عمده در بخش‌های مراقبت ویژه، بخش اورژانس و بیهوشی استفاده می‌شود.

مدیر یکی دیگر از واحدهای صنعتی دانش بنیان با اشاره به اینکه تمامی قطعات این

واژه «جهاد» از ریشه «جهد» به معنای تلاش و کوشش مشتق شده است و در تعریف، جهاد به معنی تلاش با تمام وجود برای رسیدن به هدف مورد نظر است. زمانیکه «جهاد» همراه با واژه دیگری استفاده می‌شود بدین معنی ست که برای دستیابی به آن، انسان با تمام وجودش تلاش کند و در این هنگام است که تمام کائنات به او برای رسیدن به هدفش کمک خواهند کرد. در این زمان خاص که دنیا در حال مبارزه با ویروس کرونا است بزرگترین دغدغه مردم دنیا شکست دادن آن می‌باشد و البته برای پیروزی در هر نبردی باید ابزارهای مناسب را در اختیار داشت.

بزرگترین سلاحی که بشریت را در مقابله با هر تهدیدی حمایت می‌کند علم به آن است به خصوص در شاخه پزشکی و بیماری‌ها. بنابراین جهاد در این راه که به معنای استفاده کردن از تمام ابزارهای موجود برای رسیدن به راه حل نهایی است در این زمان امری کاملاً ضروری به نظر می‌رسد.

مهم‌ترین مسئله‌ای که جامعه پزشکی دنبال می‌کند عبارت است از تلاش در جهت کمتر شدن مبتلایان و تلفات تا زمان پیدا شدن راه حل نهایی یعنی تولید واکسن.

برای رسیدن به هدف مذکور تلاش‌های مجاهدانه زیادی صورت گرفته است که همگی راجع به آن دیده و شنیده‌ایم؛ از تولید انبوه ماسک و مواد ضد عفونی‌کننده توسط سپاه ارتش، مساجد و... گرفته (به طوری که دیگر کمبود این اقلام در بازار وجود ندارد) تا آرمیوه گرفتن بچه مسجدی‌های محل برای اهالی کادر درمان شهر و...

آنقدر اتفاق‌های مثبت روی داده که به جرئت، میتوان درباره این مجاهدت‌ها کتاب‌ها نوشت و به این سرمایه اجتماعی شگفت‌انگیز به دیده افتخار نگاه کرد.

در اینجا اما قصد داریم به طور خاص به مجاهدت‌هایی بپردازیم که در زمینه پزشکی کشور ما توسط متخصصان ایرانی رخ داده است:

۱) تولید کیت‌های تشخیص کرونا:

در روزهایی که کشور به طور فزاینده‌ای تحریم شده است و حتی امکان وارد شدن داروها و تجهیزات پزشکی بشردوستانه به آن نیز وجود

دستگاه در کشور بومی سازی شده و تولید داخل است، گفت: «دستگاه‌های خارجی با قیمتی نزدیک به ۷ میلیارد ریال به فروش می‌رسید که محققان جوان این شرکت موفق شدند این دستگاه را با یک میلیارد و ۵۰۰ میلیون ریال تولید و در اختیار مراکز درمانی قرار دهند».

رئیس هیئت امنای صرفه جویی ارزی وزارت بهداشت در این خصوص گفته بود: در گذشته روزانه پنج دستگاه ونتیلاتور تولید می‌شد و اکنون روزانه ۴۰ دستگاه ونتیلاتور در کشور تولید می‌شود و با افزایش تراز تولید در کشور به این نتیجه رسیدیم که نیاز مبرمی به واردات وجود ندارد و ۱۲۰۰ تخت آی‌سی‌یو از لحاظ تجهیزاتی تا پایان اردیبهشت تجهیز شود.

تولید کیت‌های تشخیص کرونا، دستگاه‌های تنفس مصنوعی، راه‌اندازی خطوط انبوه تولید ماسک و سایر لوازم تجهیزات برای مبارزه با ویروس کرونا همگی توسط دانشمندان و متخصصان ایرانی انجام شده و در روزهایی که با فرستادن ماهواره نور حسایی حس غرور ملی‌مان گل کرده شاید باید از زاویه دیگر به داخل و شرکت‌های دانش بنیان نگاه کرد و احتمالاً در پی پاسخ به سوال چگونه قدرتمند شویم به طوره ویژه‌تری به آنان توجه کرد. با همه این تفاسیر به نظر می‌رسد راه حل اصلی برای ساخت یک ایران قدرتمند اتکا به توانایی‌های داخلی و جهاد در همه عرصه‌هاست علی‌الخصوص عرصه پزشکی که یکی از مهم‌ترین پایه‌های تمدن نوین است.

سید سینا آذریون

مصاحبه‌ای با یکی از جهادگران کادر درمانی برای مقابله با بیماری کرونا

خانواده شما مانع از حضور شما نمیشدند؟ دیدگاه‌شان چه بود؟

خانواده من و همسرم به دلیل نگرانی‌شان، تمایل زیادی به حضور ما در بیمارستان نداشتند ولی مخالفت چندانی هم نکردند و بعد از اینکه تصمیممان را گرفتیم حمایت‌مان کردند.

علت تصمیم شما برای حضورتان در این شرایط چه بود؟ چطور با استرس این شرایط کنار آمدید؟

یکی از دلایل این بود که در رسانه‌ها میدیدیم که پرستارها و پزشکان زیادی در شرایط سخت مشغول فعالیت هستند ولی ما کاری نمیکنیم درحالی که میتوانیم از فرصتی که داریم بهترین استفاده را بکنیم. درواقع اوایل بحث شروع اینترنتی نبود و تصمیم داشتیم که به عنوان نیروی داوطلب به بیمارستان برویم. بعد از اعلام مجاز بودن شروع اینترنتی در روال تحصیل‌مان هم وقفه نیفتاد.

ابتدای شروع کار استرس داشتم ولی این استرس جزئی از کار بود. هر چند همه ما آنجا حفاظت کامل داشتیم. برایم عجیب بود که بعضی از بچه‌ها به بهانه کرونا شروع نمیکنند چون ما خودمان انتخاب کرده ایم که پزشک شویم و این اپیدمی‌ها هم جزئی از کارمان است. اگر ما کاری انجام ندهیم پس چه کسی میخواهد جایمان را پر کند؟

این باعث شد استرس‌ام کاهش یابد ولی کارمان توأم با استرس بود مثل زمانی که باید بیماری با علائم کاهش هوشیاری را معاینه میکردم و بعد از نیم ساعت متوجه میشدم که بیمار کرونایی بوده است.

لطفا خودتان را معرفی کنید و بفرمایید ترم چند هستید؟

من زهرا شریفی دانشجوی ترم ۱۱ پزشکی (ورودی بهمن ۹۳) هستم.

با توجه به اینکه شما جزو کادر درمان در روزهای سخت اخیر بوده و هستید، آیا داوطلبانه در بیمارستان حاضر شدید؟

درواقع در اسفند ۹۸ آزمون پره اینترنتی داشتیم و بعد از آن اینترنت می‌شدیم؛ ولی به خاطر شرایط پیش آمده آزمون لغو شده و آموزش دانشگاه اعلام کرد که میتونیم اینترنتی‌مان را شروع کنیم ولی اجباری وجود نداشت. از ورودی ما که ۱۴۷ نفر هست تقریباً ۲۰ نفرمان شروع کردیم. من و همسرم نیز تصمیم گرفتیم در بیمارستان حاضر باشیم. بخش و بیمارستان‌مان را هم انتخاب نکردیم تا در هر بیمارستانی که نیاز به نیروی کمکی دارد حاضر باشیم. در آن روزها بخش طب اورژانس بیمارستان امام حسین نیرو کم داشت.

مدت زمان حضور شما در بیمارستان چقدر بوده است؟

ماه اول را طب اورژانس، ماه دوم اطفال و در حال حاضر که ماه سوم هستیم در بخش زنان حضور دارم.

در این بخش‌هایی که فرمودید، بیماران کرونایی حضور داشتند؟

زمانی که در طب اورژانس بودیم (۱۲ ساعت)، همه جور مریضی می‌آمدند و درواقع اولین کسانی بودیم که با بیماران کرونایی اکسپوژر داشتیم. در بخش‌های اطفال و زنان نسبت به بخش اورژانس کمتر بود. از اینترنت‌های قبل از ما و هم دوره‌ای‌های ما نیز تعدادی مبتلا شدند.

امکانات و تجهیزات بیمارستان چطور بود؟ آیا کمبودی وجود داشت؟

کمبود خاص و اذیت کننده ای نبود، مثلاً مواقعی میشد که دستکش نداشته باشم ولی در مواقع بحرانی نبود. البته اینترن هایی که در بدو شروع کرونا در اورژانس حضور داشتند به مواردی از کمبود وسایل حفاظتی اشاره کرده بودند. بطور کلی امکانات و تجهیزات خوب بود.

زمانی که در اورژانس بودید میتوانستید بیماران کرونایی را کنترل کنید؟ آیا امکانات نظیر تخت و ... به تعداد کافی برای بیماران فراهم بود؟

بله. ولی به یاد دارم در یکی از کشیک ها به ما گفتند بیماران کرونایی را بستری نکنید و جایی برای بستری نداریم.

در این مدت که بیمارستان بودید چه مقدار حس میکردید که این بیماری چه از طرف اساتید، بیماران و دوستان و آشنایان جدی گرفته میشود و تا چه حد افراد بهداشت شان را رعایت میکردند؟

پرسنل خیلی رعایت میکردند چون از نزدیک شاهد قضیه بودند. اطرافیان ما هم چون از زبان ما میشنیدند تا حد زیادی رعایت میکردند. بیمارانی هم که مراجعه میکردند دو دسته بودند، یک دسته اصلاً اهمیتی نمیدادند و یکسری هم بودند که زیاد از حد میترسیدند. ولی به طور کلی درصد زیادی از مردم رعایت میکردند.

آیا کرونا تلنگر یا درسی برای شما داشته است؟ و یا اینکه تغییر خاصی در وجود شما شکل گرفته است؟

چیزی که در این مدت توجه من را به خود جلب کرد این بود، اراده خدا بود که نه تنها در بیمارستان بلکه در تمام دنیا قابل مشاهده است. مثلاً پرونده یک بیمار آقا ۹۴ ساله را که نگاه میکردم و ایشان مبتلا به کرونا شده بود و بهبود پیدا کرده بود. همچنین کیس های سرطانی داشتیم که با وجود تضعیف سیستم ایمنی

شان کرونا را شکست داده بودند در حالی که بیماران جوانی بدون هیچ بیماری زمینه ای گاهی مشاهده می شد که متأسفانه کرونا باعث مرگ شان شده بود. درسی که من گرفتم این بود که واقعا همه چیز دست خداست.

به نظر شما پروسه کرونا به چه شکل هست و چقدر احساس میکنید که به شکست کرونا نزدیک شده ایم؟

در جواب این سوال هم آمار و هم مراجعین کرونایی نشان میدهد که تعداد کمتر شده است. زمانی که ما طب اورژانس را شروع کردیم تقریباً تمام بخش های بیمارستان امام حسین به غیر از بخش اطفال و اگر اشتباه نکنم بخش ارتوپدی را به بیماران کرونایی اختصاص داده بودند. در حال حاضر که بخش های دیگر شان در حال باز شدن هستند. و البته تداوم این روند کاهشی مستلزم این است که مردم همچنان رعایت کنند و زود تر از موعد زندگیشان را به روال عادی برنگردانند.

نکته ای هست که من نپرسیده باشم و بخواهید در موردش صحبت کنید.

همیشه در بحران هاست که شخصیت واقعی آدم ها مشخص میشود. درواقع مهم ترین بخش کرونا این هست که ما هم دیگر را شناختیم و به عین شاهد زحمات کادر درمانمان بودیم. دریافتیم که تا چه اندازه مردم قدردان آنها هستند و متقابلاً از آنها حمایت میکنند. ما توانسته ایم یک بحران خیلی سخت را بدون کمک کشورهای مدعی مهار کنیم و علت اصلی آن هم تلاش و حمایت مان از یکدیگر بوده است.

در آخر هم امیدوارم که این همبستگی مان را بعد از کرونا هم ادامه دهیم که قطعاً اگر در تمام زمینه همدلی داشته باشیم، مشکلات سخت تر از کرونا را هم میتوانیم حل کنیم ان شاء الله.

مصاحبه با زهرا شریفی

مصاحبه گر: بشری علی مرادی

باید بدانیم ۲

همان‌طور که در جریان هستید از چالش برانگیزترین تأثیرات ویروس کرونا روی زمان بازگشایی دانشگاه‌ها و نحوه ادامه ترم‌های تحصیلی بوده است.

با بهتر شدن شرایط کشور از حیث شیوع کرونا و عبور از پیک بیماری در کشور (که از ۲۶ اسفند تا ۱۷ فروردین بود)، بازگشایی‌های پلکانی آغاز شد و سرانجام به دانشگاه‌ها رسید؛ که قبلاً عنوان شده بود آخرین محل بازگشایی خواهند بود.

البته هم‌چنان بلا تکلیفی‌های فراوانی در این زمینه وجود دارد؛ در واقع مصوبه ستاد ملی مبارزه با کرونا، اجباری برای بازگشت همه دانشجویان به دانشگاه‌ها از ۱۷ خرداد را ندارد؛ بلکه این مصوبه به معنای صدور مجوز حضور دانشجویان (غیر از دستیاران تخصصی (رزیدنت‌ها) و کارورزان و دانشجویان دکتری تخصصی که پیش از این هم در دانشگاه حضور داشتند) علی‌الخصوص برای واحدهای عملی، کارگاهی، امتحانات و پروژه‌های تحقیقاتی و پژوهشی است.

ما در این قسمت سعی کرده ایم تا مهم‌ترین دستوراتی که شما دانشجویان لازم است در جریان آن‌ها قرار بگیرید را به طور خلاصه گردآوری کنیم:

۱) دانشکده دقیقاً کی باز خواهد شد و در صورت بازگشایی، تکلیف ادامه ترم و امتحانات چگونه خواهد بود؟

هنوز چیزی قطعی نشده؛ اختیار بازگشایی به دانشگاه‌ها سپرده شد تا هر کدام بنا بر شرایط خودشان تصمیم بگیرند. از طرف دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی هنوز دستورالعملی ابلاغ نشده است. با توجه به خطرناک بودن حضور در خوابگاه‌ها و محدودیت ظرفیت اتاق‌ها به حداکثر ۲ نفر، امکان حضور هم‌زمان همه دانشجویان فراهم نیست. از طرفی حضور دانشجویان دانشکده نیز پلکانی بوده و ابتدا دستیاران تخصصی و دانشجویان سال آخر در دانشکده حاضر خواهند شد. مطلب مهم

۳) وضعیت پایان‌نامه، حذف دروس، حذف ترم، معرفی به استاد و... چه تغییری کرده؟

زمان حذف و اضافه تا یک هفته قبل از شروع امتحانات تمدید شده و دانشجویان می‌توانند به هر تعدادی که خواستند واحد حذف کنند. افرادی هم که حذف ترم کرده‌اند، شامل احتساب سنوات نخواهند شد و این نیمسال تحصیلی تأثیری در سقف تعداد نیمسال‌های مجازشان در زمان تحصیل دندانپزشکی نمی‌گذارد. طبعاً دانشجویان شهریه‌پرداز در این صورت هزینه‌ای را برای این نیمسال متحمل نخواهند شد.

مجوز دفاع از پروپزال و پایان‌نامه به شکل غیرحضوری هم صادر شده و ۱۰ نفر از دانشجویان دانشکده به همین طریق، شیرینی فارغ‌التحصیلی‌شان را خوردند. ۲ نفر هم از پروپزال دفاع کرده‌اند.

امکان برخورداری از دروس معرفی به استاد (یعنی شرکت در امتحان، بدون شرکت در کلاس‌ها، برای درسی که دانشجو در آن مردود شده) تا دو درس برای دانشجویانی که برای فارغ‌التحصیلی‌شان به گذراندن این دروس احتیاج دارند نیز برای نیمسال بعدی فراهم شده است.

هم‌چنین این دانشجویان می‌توانند تا سقف ۲۶ واحد درسی را در این ترم بردارند و هم‌چنین حداکثر تا ۶ واحد را در ترم تابستان و به صورت مجازی بگذرانند.

دیگری که باید مدنظر قرار داد، خطر بالای کار دندانپزشکی برای بیمار است که احتمال دارد در این خصوص محدودیت‌های مضاعفی اعمال شود که هنوز اعلام نشده است. البته مسئولین دانشکده در حال آماده‌سازی تریاژ و بخش‌های مختلف برای محدودیت حضور بیماران در دانشکده هستند.

در خصوص دروس نظری نیز، تأکید بر ادامه آموزش به صورت مجازی و برگزاری امتحانات به صورت حضوری است، که این نکته هم منوط به مشخص شدن شرایط است! در این صورت نیمسال تحصیلی تا مردادماه ادامه خواهد یافت. ضمناً معاونت آموزشی وزارت بهداشت به دانشگاه‌ها اجازه داده که در صورت بازگشایی، کلاس‌ها می‌توانند در دو شیفت تا ساعت ۸ شب و روزهای تعطیل هم ادامه داشته باشند!

۲) وضعیت آزمون‌های کشوری چگونه است؟

طبق جدولی که تاکنون اعلام شده، آزمون ملی دندانپزشکی در ۹ مرداد، پذیرش دستیاری ۱۶ مرداد، آزمون علوم پایه ورودی مهر ۹۷، ۲۱ شهریور و آزمون دانشنامه (بورس) ۲۱ مهر برگزار خواهد شد. علوم پایه ورودی بهمن ۹۶ لغو می‌گردد و شرط معدل جایگزین آن خواهد شد. البته افرادی که حدنصاب آن را کسب نکنند یا بخواهند از مزایای آزمون علوم پایه بهره‌مند شوند (ر.ک. شماره قبل نشریه)، می‌توانند در آزمون شهریور ماه شرکت کنند.

سید محمد معین
میر ابراهیمی

کنکور کرونا

دوران پیش از کنکور خود را به یاد آورید. زمانی را که احساس شکنجه کردن خود را داشتید. شکنجه ای یک ساله به قیمت قبولی در کنکور و پذیرش در دانشگاه و رشته مورد نظرتان. روز خود را تحت فشار بالای درسی، به شب می رساندید و گاهی اوقات هم از خود شکایت می کردید که این چه زندگی است؛ نه خوشی مانده، نه سرگرمی!

تنها این درو دیوار کتابخانه و محل مطالعه بود که همدم روزهای بدون مهمانی، بدون تفریح و حتی بدون تلفن همراه بود. اگر شما برای خود هدف و آرمانی نداشتید، احتمالاً زیر این فشار و سختی، قد خم می کردید و در پوچی زندگی و یکنواختی آن به دنبال پایانی نامعلوم می گشتید.

از این ایام پر التهاب، در زندگی همه ی انسانها کم و بیش وجود دارد. از آن مادری که نه ماه بی قراری و ملالت را به جان می خرد، تا لبخند نوزادش مرهمی بر همه ی درد های او باشد تا آن پدری که برای کامیابی فرزندش طلوع و غروب خورشید را بیرون از خانه تجربه می کند. مواردی که هر کدام از ما برای تعالی جنگیدیم و برای سرفرازای، سرافکندگی ها کشیدیم بسیار است.

این تنها به فرد، فرد انسان ها اختصاص ندارد، بلکه اشیاء گران بهاء پیرامون ما نیز، روزگار پر فشار و پرحرارت را تجربه کرده اند. سنگهای قیمتی و معادن پر ارزش،

حاصل عشق به آینده ای درخشان و دلدادگی به کمال است که از پستی خاک بودن، آن ها را به نگینی تاج سلطان رسانده است.

آیا اگر قرار است اشیاء و انسان ها برای دست یابی به کمال خود، زجر محرومیت به تن بخرند و سایه ی سنگین تلخی ها را بر سر خود تحمل نمایند، جامعه از این قاعده مستثناست؟

جامعه نیز باید پوست بیندارد و سختی وضع حمل را تحمل کند. جامعه نیز باید برای این که لبخند فرزندانش را ببیند و شکوفه شادی بر لبهایش گشوده شود، درد مهجوری و پرپر شدن لاله هایش را نظاره کند. باید سخت از خود استواری نشان دهد و آسان از خوشی های خود عبور کند.

کرونا وضعیت جوامع بشری را شبیه زمان پیش از کنکور کرده است.

جامعه ای که در پس این آزمون برای خود آینده ای روشن نمی بیند، برای این آزمون ناظر و قانونی نمی شناسد، جامعه ای که آرمانی برای خود ترسیم نکرده است، هویت خود را با خوشی شکل داده و لذت بردن، تنها غایت او است و شرکت در این آزمون را برهم زنده ی هویت و غایت خود می داند، زیر فشار حاصل از این آزمون سرخم می کند. دلیلی برای ایثار و پا گذاشتن بر خواسته های خود نمی بیند. ترجیح میدهد در این آزمون و سختی های حاصل از آن شرکت نکند. یا با خود می گوید به هر قیمتی لذت می برم و خوشی های

خود را حفظ می کنم حتی اگر خود و دیگران را به کشتن دهد و یا خود و دیگران را می کشد تا زیر بار فشار نرود.

اگر جامعه ای بخواهد خودآگاه و با جسارت در این کنکور شرکت کند و رنج هایش را بپذیرد، راه پرپیچ و خمی را باید طی کند و بر اساس فرهنگ هر جامعه ای متفاوت خواهد بود. اما بی تردید جامعه ای که باور به خدا در آن نهادینه شده است، می داند این آزمون بی قاعده و قانون نیست. سختی هایش بی اجر نیست. در این آزمون سهمیه ای وجود ندارد و ناظری آگاه و بصیر این آزمون را نظاره می کند. می داند در این آزمون کمترین تلاشی نادیده گرفته نمی شود. افراد این جامعه می دانند به تعداد همه افراد این جامعه می تواند رتبه یک وجود داشته باشد. این جامعه برای شرکت در این کنکور از کلاس های فوق العاده ی دعا و نیایش برخوردار است و مشاوره ای توانا را برای انتخاب های صحیح در مدرسه ی دنیا دارد.

این جامعه، چرا نباید با جسارت، با از خود گذشتگی و با دلی خوش به استقبال این کنکور برود؟!

جواد قدیری

لِيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ
أَيُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا
طلاق ۷

بر توانگر است که از دارایی خود انفاق کند و هر که روزی او تنگ باشد باید از آنچه خدا به او داده انفاق کند. خدا هیچ کس را جز [به قدر] آنچه به او داده است تکلیف نمی کند خدا به زودی پس از دشواری آسانی فراهم می کند.

نشریه ی مبین از همه ی علاقه مندان به نویسندگی و کار نشریه برای همکاری دعوت به عمل می آورد.
در صورت تمایل به همکاری میتوانید زمینه همکاری خود را به ادمین های کانال تلگرامی یا به صفحه ی اینستاگرامی اعلام کنید.
در ضمن برای ارتقای هر چه بیشتر نشریه خوشحال میشیم انتقادات، پیشنهادات و نظراتتان را نیز بشنویم.
با ما در ارتباط باشید...

@DentistryBSBMU

DentistryBSBMU

